

UCZEŃ PRZEJAWIAJĄCY ZACHOWANIA AUTOAGRESYWNE

Zachowania autoagresywne to działania polegające na krzywdzeniu samego siebie przez wyrządzanie sobie psychicznej albo fizycznej szkody. Zachowania autoagresywne są pewnego rodzaju zaburzeniem instynktu samozachowawczego, objawiającym się tendencją do zadawania sobie bólu, samookaleczeń, które mogą zagrażać zdrowiu a nawet życiu. Zachowania autoagresywne są szkodliwe i zawsze obrazują zły stan psychiczny młodej osoby. Do zachowań autoagresywnych zalicza się także: anoreksję, bulimię, otyłość, przymus uszkodzenia skóry, wrywania sobie włosów.

Celem jest regulacja emocji i rozładowania napięcia, z którym młody człowiek nie potrafi sobie poradzić. Niemniej absolutnie nie można tego lekceważyć takich zachowań, bo zawsze są one wołaniem o pomoc.

Jak się zachować w sytuacji, gdy uczeń dokonuje samookaleczeń? Pierwszym i najważniejszym krokiem jest odcięcie się od wszelkich ocen, gróźb czy kar. Takie działanie może tylko pogłębić problem- nastolatek zamknie się w sobie, straci zaufanie do dorosłych. Tym, co młody człowiek potrzebuje, jest wsparcie i zrozumienie. Uczeń powinien mieć zaproponowaną pomoc pedagoga lub psychologa.

Oczywiście o zachowaniach autodestrukcyjnych zawsze muszą zostać poinformowani rodzice ucznia, ponieważ to na nich spoczywa obowiązek zapewnienia dziecku terapii. Należy wziąć pod uwagę fakt, że terapia w wypadku zachowań autoagresywnych ma charakter długoterminowy.

Opracowała na podst.artykułu E. Polak-Janik -Aneta Gierus